

دلت پاک باشه کافیه!

ظاهرأ یکی از اصلی‌ترین قوانین نانوشته صداوسیما برای ساخت سریال عمل به همان شعاری است که از زبان برخی دین‌گریزهای جامعه زیاد شنیده می‌شود؛ «دلت پاک باشه کافیه».

نشانه‌های دیندار بودن سال‌هاست از بخش عمده‌ای از سریال‌های تلویزیونی حذف شده، علتش هم این است که عده‌ای این گزاره غلط را در ذهن مدیران سیما جانداخته‌اند که نشانه‌های دینی متن‌ها را شعاری و گل درشت می‌کند. حالا چون در برخی مقاطع برخی آدم‌های بی‌استعداد از این نشانه‌ها در ساخت فیلم و سریال بد استفاده کرده‌اند باید تا قیامت کاراکتر آدم نماخوانی که بتواند با مخاطب به اصلاح سمپات برقرار کند حذف شود و به جایش تا دلت بخواد کاراکترهایی می‌بینیم که اگر خوب هستند خوب بودنشان لزوماً هیچ ربطی به دیندار بودنشان ندارد. همین جور الکی خوبند. از شکم مادرشان خوب بوده‌اند یا برمیابی همان عبارت معروف عمل کرده‌اند که می‌گوید: «دلت پاک باشه کافیه».

حالا محمد مهدی عسکرپور بر مبنای همین تئوری «دلت پاک باشه کافیه» سریالی با نام رهایم نکن ساخته که هر شب در ایام ماه رمضان درست پس از افطار از شبکه ۳روی آنتن می‌رود. نویسنده فیلمنامه این سریال جمیله دارالفشایی است. برای بی بردن به اعتقادات لازم نیست صفحات اجتماعی او در فضای مجازی رجوع کنیم. رجوع به دیالوگ‌ها و فضای داستانی سریال که از دین در آن خبری نیست کفایت می‌کند.

«بیا بری رو خوش آرزوی آرامش کنیم» عبارت مذکور دیالوگ یکی از قسمت‌های ابتدایی سریال رهایم نکن است که هر شب پس از افطار از شبکه ۳ سیما پخش می‌شود. ایرانی‌های مسلمان معمولاً وقتی درباره مرده‌هایشان حرف می‌زنند به طور قطع از این جمله استفاده نمی‌کنند و می‌گویند: خدا رحمتش کند یا فاتحه‌ای برای روحش بخوانیم یا در سکولارانته‌ترین حالشش می‌گویند روحش ششاد اما بیا بری روحش آرزوی آرامش کنیم اساساً ادبیات ایرانی‌ها بی‌تاریخ معلوم است که نویسنده اساساً یا مسلمان نیست یا نسبتی با اسلام ندارد. این جور مواقع مجبوریم تأکید کنیم که داریم درباره نویسنده‌ی یک سریال ماه رمضانی حرف می‌زنیم که پس از افطار از صداوسیما جمهوری اسلامی پخش می‌شود.

وقتی به بر خسی صفحات اجتماعی جمیله دارالفشایی در فضای مجازی سر می‌زنیم قرینه فضای سکولار سریال رهایم نکن خودش را نشان می‌دهد. دفاع از جنبش براندازسبز، چهره‌شنیه‌های مسدیف مسیح علی‌نژاد، دختران به اصطلاح خیابان انقلاب و…

حالا اگر نویسنده سریال رهایم نکن واقعاً دل پاکي داشت که منجر به اخلاق مداری بدون دین‌مداری‌اش می‌شد حرجی نبود اما برخی تویتهای او نشان می‌دهد علی القاعده‌ای خیلی اخلاق مداری هم نیست. اشاره به نوع ادبیات او در یکی از تویتهایش عیار اخلاقی مداری نویسنده سریال ماه رمضان را نشان می‌دهد. «خب می‌بینم که باردار تون کردم! با تویتهام درباره سریالم، در مجموع از قسمت‌های سه شب اخیر راضی بودم، فحش هم زیاد خوردم در این شونزده شب و پوستم کلفت شد، نقد هم زیاد بود که در سریال‌های بعدی واسم هست».

واقعیت این استس که از کوزه همان برون تراود که در اوست. محمد مهدی عسکرپور و مدیران سیما فکر می‌کنند از درون ذهن دین‌گریز خانم نویسنده می‌توان برای روزهداران ماه رمضان خوراک فرهنگی سالم تهیه کرد؟

وقتی می‌گوییم سریال ماه رمضانی باید رنگ و بوی ماه رمضان داشته باشد عده‌ای می‌گویند برای جذب همه طیف‌های مخاطب خوب است متن‌ها صرفاً به مناسبات و روابط انسانی ارجاع بدهند. این واژه انسانی قرینه پاستوریزه شده همان غیردینی یا سکولاریسم است. یعنی به جای شاخصه‌های ظاهری دین مثل نماز، روزه‌داری، سفره افطار و… صرفاً روی شاخصه‌هایی تأکید شود که همه روی اخلاقی بودن آن اجماع دارند. یعنی همان خوب باشیم بدون اینکه دیندار باشیم، یعنی همان دلت پاک باشه کافیه. متأسفانه صداوسیماای عریض و طویل ما آنقدر دستش در نویسنده ماهر و کاردانی که متعهد هم باشد خالی است و آنقدر در امر تربیت نیرو کوتاه‌گری کرده که برخی مواقع تن به خیلی چیزهایی می‌دهد ولی هزینه این تن دادن‌ها را هم می‌دهند.

<div><div> </div><div><div> جوان</div></div></div>
<div><div> </div><div><div> روزنامه سیاسی، اجتماعی و فرهنگی صبح ایران</div></div></div>
<div> <div><div> </div><div><div>صاحب امتیاز: پیام‌آوران نشر روز</div></div></div></div> <div> <div><div> </div><div><div>مدیرعامل و مدیرمسئول: عبدالله گنجی</div></div></div></div> <div> <div><div> </div><div><div>سر‌مدیر: غلامرضا صادقیان</div></div></div></div> <div> <div><div> </div><div><div>آدرس: تهران، خیابان شهید مطهری</div></div></div></div> <div> <div><div> </div><div><div>تقاطع میرزای شیرازی، پلاک ۲۸۴</div></div></div></div> <div> <div><div> </div><div><div>سازمان آگهی‌ها: ۸۸۴۹۸۴۷۳</div></div></div></div> <div> <div><div> </div><div><div>روابط عمومی: ۸۸۴۹۸۴۴۸،نمابر: ۶-۸۸۴۵۶۳۴۴</div></div></div></div> <div> <div><div> </div><div><div>توزیع: شرکت نشر گستر امروز ۷۷-۷۶-۸۸۴۹۸۴۷۵</div></div></div></div> <div> <div><div> </div><div><div>چاپ تهران: چاپخانه روزنامه جوان</div></div></div></div> <div> <div><div> </div><div><div>www.javanonline.ir</div></div></div></div>

بررسی فیلم‌های ضدفلسطینی

در گفت‌وگوی «جوان» با مدیر سابق مرکز گسترش سینمای مستند و تجربی

خیانت سینما به مردم فلسطین

■ **محمدصادق عابدینی**

سینما ابزاری است که صهیونیست‌ها از آن برای توجیه اشغال فلسطین استفاده می‌کنند و خطرناک‌ترین فیلم‌های ضد فلسطینی اغلب تصویری ظاهری در حمایت از مردم این کشور دارند.

سینمای حامی صهیونیسم، نقش بسزایی در فریب افکار عمومی جهان درباره وقایع فلسطینی داشته است.

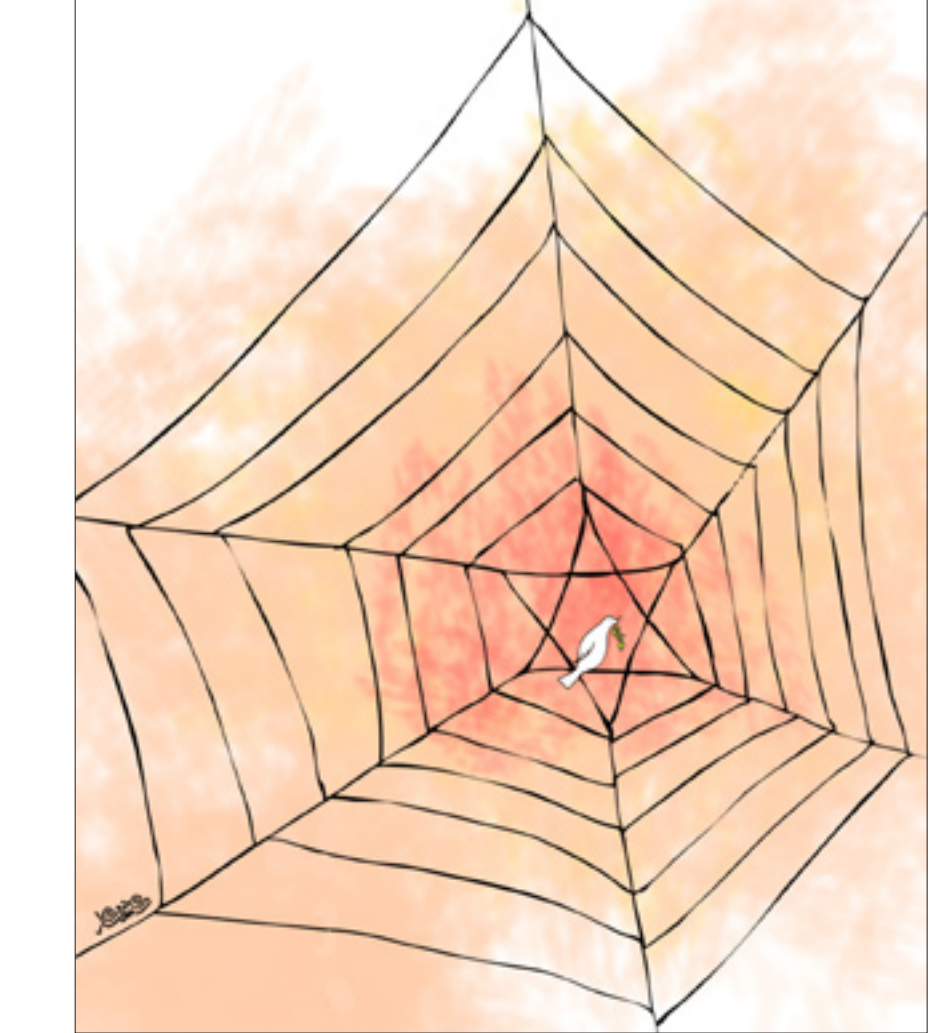
■ **دسته اول: فلسطین پادش رنج‌ها**

شایع آقامحمدیان، کارشناس سینما و مدیر سابق مرکز گسترش سینمای مستند و تجربی، در گفت و گو با «جوان» با بیان اینکه می‌توانیم سینمای حامی صهیونیسم را به سه بخش عمده تقسیم کنیم، می‌گوید: دسته اول این فیلم‌ها، آثاری هستند که از سوی کارگردان صاحبان سینما به‌خصوص سینمای هالیوود در حمایت از رژیم‌صهیونیستی ساخته می‌شود. کارگردانی مانند استیون اسپیلبرگ یا جیمز کامرون به طور مستقیم در حمایت از رژیم صهیونیستی و جلب نگاه جهانی به این رژیم فیلم ساخته‌اند.

آقامحمدیان می‌افزاید: این فیلم‌ها عمدتاً به توجیه حضور صهیونیست‌ها در سرزمین فلسطین و بیسان درد و رنج‌گردان یهودیان می‌پردازند و این گونه القا می‌کنند که حضور صهیونیست‌ها در فلسطین حقی است ناشی از همین درد و رنج‌ها، این کارشناس سینما، فیلم‌هایی مانند «فهرست شندلر»، «مونیخ» و «بیانیت» که در سطح جهانی هم موفق بوده‌اند را از این دسته از آثار عنوان می‌کند و می‌افزاید: اغلب این فیلم‌ها با پشتیبانی هالیوود ساخته می‌شود و از جمله تولیدات بی‌روااسته هستند که مراحل ساخت و تهیه‌سنگینی دارند و هر کشوری توانایی تولید آنها را ندارد.

■ **دسته دوم: زندگی آغاز عادی است**
آقامحمدیان می‌گوید: دسته دوم فیلم‌هایی هستند که توسط کارگردانان کمتر شناخته‌شده ساخته می‌شوند. این فیلم‌ها به مسائل زندگی در سرزمین‌های اشغالی می‌پردازند، یعنی زندگی صهیونیست‌های مهاجر را یک زندگی عادی و تمامی استانداردهای یک زندگی در سرزمین مادری نشان می‌دهند.

وی ادامه می‌دهد: در این فیلم‌ها زندگی در سرزمین‌های اشغالی زندگی مطلوب، آرام و به‌شکوهی است. فلسطینی‌ها و فیلمسازان برخی از دیگر کشورها ساخته شده‌اند، می‌گویند: این دسته را می‌شود به دو قسمت تقسیم کرد؛

■ **حکمت ۲۸۲**

اسام(ع) فرمود: نادان‌های شما (بی‌هسته) بر اعمال خلاف خود می‌افزایند و دانشمندان تان امروز و فردا می‌کنند.

■ **حکمت ۲۸۳**

دسته اول فیلم‌هایی است که در آن مبارزه برای بازگشت به سرزمین فلسطین مذمت شده و یک زندگی مسالمت آمیز در کنار اشغالگران تبلیغ می‌شود، مانند آنچه در فیلم‌های اسرائیلی شاهد آن هستیم. دسته دوم اما فیلم‌هایی هستند که کارگردان آن قیام مردم فلسطین را شرعاً و عرفاً حق می‌داند. در بخشی از این فیلم‌ها این گونه نشان داده می‌شود که وظیفه هر انسانی کمک به آزادی فلسطین از دست غاصبان است.

تهیه‌کننده سینما توضیح می‌دهد: متأسفانه صهیونیست‌ها با نفوذ در این دسته از فیلم‌ها، باعث تولید آثاری شده‌اند که در ظاهر به نفع مردم فلسطین است، اما وقتی در آنها تعمق می‌شود، همان حرف صهیونیست‌ها را در اینکه باید سازش کرد می‌زند. آثاری مثل «۵ دوربین شکسته» یا «عمر» در این گروه هستند. این دسته از فیلم‌ها خطرناک‌ترین آثاری هستند که درباره فلسطین ساخته می‌شود. آقا محمدیان تصریح می‌کند:

فیلم‌هایی با چنین مضمونی با یک فریب بزرگ همراه هستند. در این فیلم‌ها گفته می‌شود که در آخر کار باید مردم فلسطین دست از مبارزه بردارند و مقاومت به جای نخواهد رسید. ■ **فرانسه دوست سینمایی صهیونیست‌ها**
در فرانسه مؤسسه‌ای به نام «فدراسیون فیلم فرانسه» وجود دارد که سیاست سرمایه‌گذاری در سینمای خارج از فرانسه را دنبال می‌کند. آقا محمدیان در باره ایسن مجموعه، می‌گوید: فدراسیون فیلم فرانسه تا به حال چند همکاری نیز با فیلمسازان ایرانی داشته است. سیاست فدراسیون فیلم پیشرو اهداف فرهنگی فرانسه است و بسیار هم زیر کانه عمل می‌کند.

این کارشناس سینما ادامه می‌دهد: این مؤسسه تا به حال چند اثر نیز درباره فلسطین ساخته است که موضوع همگی آنها حمایت از صهیونیست‌ها بوده‌اند. اروپایی‌ها به خصوص فرانسه که تمایل زیادی به تولید فیلم درباره اسرائیل دارد، سیاستی را در پیش گرفته‌اند و آن پرداختن به موضوع فلسطین و توجیه صهیونیسم در فیلم‌های کوتاه است. فیلم‌هایی که مخاطب این‌چوانان است و اتفاقاً اغلب آن از سوی کارگردانان جوان ساخته می‌شود، در فستیوال‌های فیلم به این آثار، جایز کارگردان را به شکل دلخواه سمت و سو و خط داد. تهیه‌کننده سینمای ایران معتقد است: در حالی که

فرانسه روی سینمای در خدمت صهیونیسم سرمایه‌گذاری می‌کند، ما در ساخت فیلم درباره فلسطین دچار کم‌کاری هستیم.

وی با بیان اینکه حتی در سال‌های اخیر هیچ فیلمی درباره فلسطین ساخته نشده است، تأکید می‌کند: باید سیاستگذاری جدی برای حمایت از آثار مرتبط با فلسطین انجام شود.

آقا محمدیان در پایان می‌گوید: درست است که مردم حمایت‌خشگی ناپذیری از فلسطین دارند، ولی برای صحبت با مردم جهان باید از زبان هنر استفاده کرد. در گذشته فیلم‌هایی مانند «بازمانده» مرحوم سیفاله داد یا «سی و سه‌روز» جمال شورجه و «شکارچی شنبه» پرویز شیخ طادی ساخته شده ولی نباید به همین چند اثر محدود بسنده کرد، در این راه تلویزیون می‌تواند حامی خوبی برای سینما باشد.

گفت‌وگوی «جوان» با بازیگر نمایشی که به صورت نذری روی صحنه می‌رود

نمایش‌های مذهبی مخاطبان بیشتری دارد

■ **محمدعلی میرزایی**

نمایش‌های مذهبی و دینی بیشتر در مناسبت‌های خاص مورد اقبال عمومی بسیاری از مخاطبان تئاتر بوده است، یکی از این نمایش‌ها «توبه نمی‌کنم» به نویسندگی و کارگردانی «سید جواد هاشمی» می‌باشد که این روزها در تالار اندیشه حوزه هنری روی صحنه رفته است.

سیراغ بازیگر اصلی این نمایش «علی سلیمانی» که از بازیگران فعال تلویزیون و تئاتر به حساب می‌آید رفته ایسم، ماحصل گفت و گو را ادامه می‌خوانید.

با توجه به اینکه نمایش «توبه نمی‌کنم» چندین سال است که به صورت نذری اجرا می‌شود آیا هزینه‌های جاری گروه را تحت فشار قرار نمی‌دهد ضمن اینکه از اجرای نقش خودتان در این نمایش هم به ما بگویید.

من بارها این نقش را ایفا کرده‌ام، این کاراکتر نزدیک ۱۰ سال است که توسط سید جواد هاشمی به نگارش در آمده است، امسال بیست و سومین سال است که این نمایش به صورت نذری بر گزار می‌شود کما اینکه بنده در یک دوره آن در گروه آقای هاشمی حضور نداشتم اما سال ۸۰ به آنها ملحق شدم و واقعا این نذر ادامه دارد، امین‌النذری بودن نمایش شامل یک بخشی از کار محسوب می‌شود کما اینکه نمایش هزینه‌های جاری مانند دکور، طراحی گریم و… در بردار و این بدان معنا نیست که نمایش بدون هزینه اجرا شده باشد.

چقدر درباره شخصیت «حارث» مطالعه داشتید؟ مطالعه بنده صرفاً در حد متن نمایش بوده است و بیشتر نگاه تحلیلی کارگردان نمایش به من کمک کرد، البته این مطلب را باید بگویم که «حارث» یک کاراکتر دراماتیکی است که سید جواد هاشمی آن را خلق کرده است و شاید در تاریخ هم مابه ازای آن وجود نداشته باشد و ایشان به عنوان یک هنرمند خلاق این کاراکتر را به وجود آورده است.

چقدر درباره نمایشی همانند «توبه نمی‌کنم» در ماه مبارک رمضان وجود مشکلاتی همچون گرما، گرسنگونه به عنوان یک بازیگر توانستید خودتان را با این مشکلات وفق دهید؟
هر کاری طبیعتاً سختی‌های خاصی خود را دارد اما شخصیت «حارث» سخت و پیچیده است به این دلیل که منام در صحنه حضور دارد، من در مدت ۴۳ تاییه گریم خود را تغییر می‌دهم و اگر بخواهم از سختی‌های آن بگویم این است که در هر دفعه حضور در صحنه کاهش وزن در من دیده می‌شود.

درخواست یک مستندساز از صداوسیما

مسئله فلسطین برای تلویزیون مناسبتی نباشد

■ **محمد صادقی**

یک مستندساز با انتقاد از عملکرد صداوسیما نسبت به مسئله فلسطین، رویکرد تلویزیون به مهم‌ترین مسئله جهان اسلام را «مناسبتی» و سطحی عنوان کرد. نگاه مناسبتی تلویزیون به فلسطین که مسئله اول جهان اسلام است، باعث می‌شود که صرفاً در مقاطعی مانند روز قدس شاهد پررنگ شدن مسئله آزادی قدس شریف باشیم. پخش تصاویر زنده از تظاهرات روز جهانی قدس، پخش موزیک ویدئوها و سخنرانی‌های آرشویی در حمایت از آرمان‌های فلسطین بخش عمده‌ای از برنامه‌های صداوسیما را در مقطع زمانی روز قدس تشکیل می‌دهد و بعد از آن حداقل در بخش‌های غیر خبری تلویزیون خبری از پرداختن به مسئله فلسطین نیست.

این نگاه سطحی و مناسبتی به آرمان‌های فلسطین، همواره با انتقادهایی روبه‌رو بوده است. محمدعلی شعبانی، مستندساز در گفت و گو با «مهپر» از این روش صداوسیما انتقاد کرده و می‌گوید: اگر ما پوشش برنامه‌های روز قدس را از تلویزیون حذف کنیم می‌فهمیم این مسئله در تلویزیون جدیتی ندارد و تلاشی برای ساخت برنامه‌های فکر شده و خلاق در آن وجود ندارد. هر مسئله‌ای که اینگونه در تلویزیون مناسبتی شده است نگاهی آماری نسبت به آن وجود دارد و شما می‌بینید که تلویزیون در روز قدس در دهه ۷۰ یا ۸۰ با روز قدس در سال ۹۷ فرقی ندارد. روز گذشته شاهد برابری یکی از مهم‌ترین روزهای قدس در چند سال اخیر بودیم. اولین روز قدس بعد از جابه‌جایی سفارت امریکا در سرزمین‌های اشغالی به بیت‌المقدس و تحولات چند ماه اخیر رژیم

در حالی که این روزها پرونده‌ای قضایی در زمینه پول‌هایی که چهره‌های شناخته شده برای کمک به زلزله زده‌های کرمانشاه جمع کرده‌اند و در آن مناطق هزینه شده است، تشکیل شده و خبرها از یازگرمی سینما با نام اختصاری تام برده می‌شود. خبری به دست رسانه‌ها رسیده که در آن مهدی‌اصلاحی فیلمبردار سینما مدیر پروژه خانه فرهنگ سر پل‌ذهاب معرفی شده و درباره پول‌های جمع شده توسط نیکی کریمی توضیح داده است.

مهدی اصلاهی فیلمبردار سینما در توضیحاتی آورده است: خانم کریمی، من و چند تن از افراد محلی چند روز بعد از زلزله به سر پل‌ذهاب رقتیم و بعد از چند جلسه همفکری با مشاور، روانشناس و جامعه‌شناس قرار شد کودکان، نوجوانان و جوانان محلی برای تحصیل و تفریح داشته باشند به نام «خانه فرهنگ» که هم بتوانند در آن آموزش‌های لازم را ببینند و هم بعد از زلزله، سر گرمی – که می‌دانید در شهرستان‌ها چقدر به آن احتیاج است- داشته باشند، هم اینکه بتوانند استعدادهایشان را کشف کنند. اصلاهی همچنین گفت: خانم کریمی همان ابتدا تمام پول کشف شده توسط مردم را برای من به عنوان مدیر پروژه واژیر کرد. چون مدتی بعد از زلزله و همچنین فصل زمستان بود، مقداری از آن صرف خرید پوشاک و مواد غذایی شد که ما چند کامیون را به مقصد منطقه بارگیری کردیم و با مدیریت من و نظارت خانم کریمی به خانواده‌های نیازمند رساندیم. نماینده نیکی کریمی در سر پل‌ذهاب ادامه داد: به هر حال گرفتن جا، ساخت و ساز و تبدیل آن به خانه فرهنگ زمان می‌برد اما افتتاح خانه فرهنگ سر پل‌ذهاب به امید خدا تا ۲۰ روز دیگر انجام می‌شود. اصلاهی در پایان گفت: ما ابتدا با چند نهاد صحبت کردیم ولی دیدیم دیدگاه‌های آنها با متفاوت است و ترجیح دادیم مستقل عمل کنیم ولی به امید خدا از هر کسی که در این راه یاریمان کرده حتماً در